

Οι ταινίες του αφιερώματος:

Sciuscià

Ιταλία, 1946

Σκηνοθεσία: Βιτόριο ντε Σίκα. **Σενάριο:** Sergio Amidei, Adolfo Franci, Cesare Giulio Viola, Cesare Zavattini. **Ηθοποιοί:** Rinaldo Smordoni, Franco Interlenghi, Annielo Mele. Ασπρόμαυρη, 93'.

Ο Πασκουάλε και ο Τζουζέπε είναι δύο νεαροί φίλοι οι οποίοι μέσα σε μια ανάστατη Ρώμη, αμέσως μετά τη λήξη του πολέμου, προσπαθούν να επιβιώσουν κάνοντας τους λούστρους και ονειρεύονται να καταφέρουν κάποια στιγμή να αγοράσουν ένα άσπρο άλογο. Όταν μπλέκονται σε μια ληστεία που κάνει ο μεγαλύτερος αδελφός του Τζουζέπε, συλλαμβάνονται και καταλήγουν στο αναμορφωτήριο. Ο καιρός περνά, η ζωή τους γίνεται όλο και πιο δύσκολη και θλιβερή, ενώ η φιλία τους δοκιμάζεται. Κατά τη διάρκεια της προβολής μιας ταινίας για τους έγκλειστους, τα δυο παιδιά καταφέρνουν να δραπετεύσουν μαζί με κάποιους άλλους, αλλά τα πράγματα παίρνουν μια απρόβλεπτη όσο και τραγική τροπή.

Ο κλέφτης των ποδηλάτων / Ladri di biciclette

Ιταλία, 1948

Σκηνοθεσία: Βιτόριο ντε Σίκα. **Σενάριο:** Cesare Zavattini, Luigi Bartolini (μυθιστόρημα). **Ηθοποιοί:** Lamberto Maggiorani, Enzo Staiola, Lianella Carell. Ασπρόμαυρη, 89'.

Ρώμη, 1947. Ο άνεργος εργάτης Αντόνιο Ρίτσι βρίσκει επιτέλους δουλειά ως τοιχοκολλητής αφισών στον Δήμο, αλλά απαραίτητη προϋπόθεση για να μπορέσει να δουλέψει, είναι να διαθέτει ποδήλατο. Όμως, το ποδήλατό του το έχει βάλει ενέχυρο, καθώς η οικογένειά του τα φέρνει δύσκολα πέρα. Όταν με τα χίλια ζόρια καταφέρνει να το πάρει πίσω, την πρώτη μέρα της δουλειάς κάποιος του το κλέβει. Απελπισμένος, ρίχνεται αμέσως στο κυνήγι του κλέφτη -μαζί με τον μικρό του γιο- σ' όλη την πόλη για να το ξαναβρεί, γιατί αλλιώς θα χάσει τη δουλειά του. Μια Οδύσσεια αρχίζει, στη διάρκεια της οποίας πατέρας και γιος θα πάρουν ένα μεγάλο μάθημα ζωής.

Θαύμα στο Μιλάνο / Miracolo a Milano

Ιταλία, 1951

Σκηνοθεσία: Βιτόριο ντε Σίκα. **Σενάριο:** Cesare Zavattini, Vittorio De Sica, Suso Cecchi D'Amico, Mario Chiari, Adolfo Franci. **Ηθοποιοί:** Emma Gramatica, Francesco Golisano, Paolo Stoppa. Ασπρόμαυρη, 100'.

Η γριά Λολότα μεγαλώνει ένα παιδί, τον Τοτό, που το βρήκε εγκαταλελειμμένο ως βρέφος. Μετά τον θάνατό της, ο Τοτό οδηγείται στο ορφανοτροφείο. Όταν βγαίνει από εκεί, ύστερα από χρόνια, καταλήγει φιλοξενούμενος ενός περιπλανώμενου άστεγου, σε μια παραγκούπολη στην περιφέρεια του Μιλάνου. Με την αθωότητα και την καλοσύνη του ο Τοτό

κερδίζει την συμπάθεια των περιθωριακών και πάμφτωχων ανθρώπων και τους πείθει πως αξίζει τον κόπο να προσπαθήσουν να βελτιώσουν την κατάσταση μέσα στην οποία ζουν. Έτσι σιγά-σιγά η μίζερη παραγκούπολη μετατρέπεται σε μια αξιοπρεπή κοινότητα. Μια μέρα, ενώ σκάβουν, ανακαλύπτουν έναν πίδακα πετρελαίου. Μόλις ο πλούσιος και άπληστος Μόμπι μαθαίνει το νέο, προσπαθεί με κάθε τρόπο να τους διώξει από τη γη τους, για να οικειοποιηθεί το «μαύρο χρυσό»...

Ουμπέρτο Ντ. / Umberto D.

Ιταλία, 1952

Σκηνοθεσία: Βιτόριο ντε Σίκα. **Σενάριο:** Cesare Zavattini. **Ηθοποιοί:** Carlo Battisti, Maria Pia Casilio, Lina Gennari. Ασπρόμαυρη, 89'.

Ο Ουμπέρτο Ντομένικο Φεράρι είναι ένας ηλικιωμένος δημόσιος υπάλληλος που ζει από μια πενιχρή σύνταξη σ' ένα ενοικιαζόμενο δωμάτιο μαζί με το σκυλάκι του, τον Φλικ. Η σπιτονοικοκυρά του Αντόνια, μια κακόψυχη γυναίκα απειλεί να τον πετάξει έξω από το σπίτι κάθε φορά που αργεί να της πληρώσει το νοίκι. Μόνη του παρηγοριά στις ατέλειωτες, θλιβερές, μοναχικές μέρες του, είναι η καλόκαρδη υπηρέτρια της πανσιόν Μαρία, μια αφελής και άμυαλη κοπέλα, η οποία όμως τον νοιάζεται. Όταν κάποια στιγμή αναγκάζεται να νοσηλευτεί στο νοσοκομείο, η Αντόνια βρίσκει ευκαιρία και του παίρνει το δωμάτιο. Εκείνος, καθώς δεν μπορεί να βρει τα χρήματα για να μπορέσει να το ξαναπάρει πίσω, αρχίζει να σκέφτεται το απονενοημένο διάβημα, αλλά Φλικ έχει διαφορετική «γνώμη»...